

TUCHTCOLLEGE

NEDERLANDSE ORDE VAN ADMINISTRATIE- EN BELASTINGDESKUNDIGEN
Bij afkorting aangeduid als NOAB

Nr. TC 45/2015

Beslissing inzake de klacht, ingediend door:
klager,

tegen **B Administratie B.V.**, NOAB-lid, hierna: betrokkene.

1. DE PROCEDURE

Het Tuchtcollege heeft kennisgenomen van het klaagschrift en het verweerschrift. Partijen hebben hun standpunt mondeling toegelicht ter zitting van vrijdag 6 november 2015 te 's-Hertogenbosch. Op deze zitting zijn toen verschenen en gehoord klager en, namens betrokkene, de heer C, vennoot van betrokkene, vergezeld van de heer mr. Z, advocaat te Rotterdam, te dezer zake optredend als gemachtigde van betrokkene.

2. DE KLACHT

2.1. Nadat partijen over en weer de gelegenheid hebben gehad zich ter zitting nader uit te laten over elkaars standpunten, is het geschil met goedvinden van partijen teruggebracht tot het antwoord op de (centrale) vraag of betrokkene heeft verzuimd in met name de door betrokkene op 7 oktober 2013 in het maatschappelijk verkeer gebrachte jaarrekening 2012 van de (hierna nader aan te duiden) Stichting X om ten behoeve van klager voldoende inzicht te geven in de financiële omstandigheden van die stichting en, bij bevestigende beantwoording van die vraag, aldus de gedragsregels heeft overtreden en dus klachtwaardig heeft gehandeld.

2.2. Klager beantwoordt deze vraag bevestigend en betrokkene ontkennend.

3. DE VOORGESCHIEDENIS

3.1. Het Tuchtcollege stelt in deze procedure de volgende, als door partijen niet dan wel onvoldoende betwiste feiten, vast.

3.2. Op advies van en aan de hand van een kostenbegroting van een van de klanten van betrokkene, te weten de V.O.F. (opgeheven met ingang van 1 september 2013; hierna: de vof) hebben klager en zijn echtgenote op 29 december 2008 tweemaal € 4.000 (derhalve € 8.000 in totaal) gestort in het depositofonds van de Stichting, waarvan de voormalige bestuurders van de vof, de heer D en mevrouw E, mede-bestuurders zijn.

3.3. Medio 2011 heeft het bestuur van de Stichting aan betrokkene een samenstellingsopdracht verstrekt om de jaarrekening van 2010 op korte termijn op te stellen. Die opdracht is door betrokkene aanvaard, waarna betrokkene een aanvang heeft genomen met het opstellen van de betreffende jaarrekening. Daarbij bleek dat over de jaren 2001 tot en met 2010 geen jaarrekeningen waren samengesteld. Aangezien de jaarrekening voor 2010 niet opgesteld kon worden zonder het samenstellen van de jaarrekeningen over de voorgaande jaren, heeft het bestuur van de Stichting betrokkene opdracht gegeven om de jaarrekeningen over 2001 tot en met 2010 alsnog op te stellen.

3.4. Aangezien klager om toezending van een exemplaar van de jaarrekening had gevraagd en deze op dat moment nog niet aan hem kon worden toegezonden, heeft betrokkene klager op 16 augustus 2011

per brief bericht –onder meer en kort gezegd- dat klager een exemplaar van de jaarrekening over 2010 krijgt toegezonden, zodra deze gereed is. Voorts is in de brief vermeld: *”Wij hechten eraan om te verklaren dat wij de heer en mevrouw D-E reeds jarenlang kennen als zeer verantwoordelijke en gedreven ondernemers, die alles in het werk stellen om de zaken voor hun relaties keurig en correct te behartigen en naar onze mening bestaat er dan ook geen enkele reden om te veronderstellen dat er problemen bij de stichting bestaan die uw rechten aan zouden kunnen tasten.”*

3.5. Nadat de jaarrekening van de Stichting van 2010 was samengesteld, is een exemplaar daarvan door betrokkene op 6 maart 2012 aan klager gezonden. Klager heeft daarop per tot de stukken behorende e-mail van 7 maart 2012 aan betrokkene zijn zorgen geuit over de jaarstukken en over de rol van betrokkene daarin. Vervolgens heeft nog een gesprek plaatsgevonden tussen klager en betrokkene, waarbij tevens aanwezig waren de heer en mevrouw D-E voornoemd, twee van de drie bestuurders van de Stichting en waarbij onder meer is gesproken over de kosten voor het opstellen van de jaarrekeningen. Ook is tijdens die bespreking de schuldenlast van de Stichting aan de orde gekomen. Die gesprekken hebben niet tot een oplossing geleid.

3.6. De vof is in 2012 uitgeschreven uit het handelsregister, mede als gevolg van een geschil dat is ontstaan met de gemeente F over het beheer van twee aularuimtes die door de vof werden gepacht, maar door de gemeente zijn overgedragen aan een andere begrafenisondernemer. Hierdoor is de vof in financiële nood komen te verkeren.

3.7. De jaarrekening over 2012 van de Stichting werd op 7 oktober 2013 uitgebracht. Bij brief van 6 december 2013 heeft betrokkene aan klager een kopie van die jaarrekening gezonden. Klager heeft daarop aan betrokkene gemeld dat hij ernstige bezwaren heeft tegen de vorm en inhoud van de jaarrekening 2012. Voor een weergave van deze bezwaren wordt verwezen naar de daarop betrekking hebbende passages in de tot de stukken van het geding behorende, namens klager aan betrokkene in het kader van een aansprakelijkheidsstellingsprocedure gezonden brief van mr. G, advocaat van 16 juli 2014.

3.8. Betrokkene heeft laatstgenoemde brief van 16 juli 2014 doorgezonden aan zijn beroepsaansprakelijkheidsverzekeraar, die daarop de kwestie heeft voorgelegd aan C & C B.V., die namens de verzekeraar commentaar heeft gegeven bij de eveneens tot de stukken behorende brief van 28 oktober 2014.

4. 1. Standpunt van klagster

Voor het standpunt van klager wordt verwezen naar de van hem afkomstige stukken. Ter zitting heeft klager, al dan niet op vragen van het Tuchtcollege, nog het volgende daaraan toegevoegd, zakelijk weergegeven:

Ik ga er mee akkoord om de door mij in mijn klachtschrift nog in drie onderdelen gesplitste klacht samen te voegen tot één klacht, zoals hiervoor in de uitspraak onder 2.1 weergegeven.

Het verweer van betrokkene dat hij geen controle-opdracht maar een (beperkte) opdracht tot samenstelling van de jaarrekening had en hij daarom niet meer werk hoefde te verrichten dan blijkt uit haar rapportages, snijdt geen hout. Ook volgens de betreffende jaarrekening is sprake van een “gewone” samenstellingsverklaring, niet meer en niet minder. Het gaat er in casu niet om dat het de taak van betrokkene was om specifiek zaken op te sporen, maar het is toch logisch dat je bij dit soort deposito’s ook altijd naar de statuten kijkt en zo nodig richting de bestuurders meldt als iets niet klopt om het vervolgens juist in de jaarrekening op te nemen? Zo heeft betrokkene op een tweetal op de actiefzijde van de balans vermelde posten, te weten “verstrekke lening” en “overige vorderingen”, naast een cijfermatig overzicht in het geheel geen toelichting gegeven, zodat volstrekt onduidelijk is wat de goedheid van deze vorderingen is.

Op het moment dat betrokkene de brief van 16 augustus 2011 van betrokkene – waarin zij aan mij berichtte dat ik me geen zorgen hoefde te maken - ontving, had betrokkene de jaarrekening nog niet opgemaakt. Echter, op dat moment wist, althans kon betrokkene weten, dat de Stichting, in strijd met haar statuten, de door ons ingelegde gelden had overgemaakt naar de heer en mevrouw D-E, dan wel naar de op dat moment nog bestaande vof. Immers, zowel de Stichting als de heer D werden door

betrokkene als cliënten behandeld. Betrokkene heeft alle zin voor objectiviteit in deze kwestie verloren.

Ook is naar mijn mening ten onrechte in de jaarrekening 2012 geen aandacht besteed aan de uitschrijving van de vof uit het handelsregister.

Kortom, betrokkene heeft

- achterwege gelaten een behoorlijke toelichting op deze posten te geven;
- achterwege gelaten een opmerking te maken dat die gelden aan de Stichting zijn onttrokken in strijd met haar statuten;
- de jaarrekening 2012 uitgebracht op een moment dat de vof al was opgeheven, waardoor de vordering van de Stichting op de vof niet meer volwaardig was. Een toelichting ter zake van betrokkene ontbreekt volledig;
- de jaarstukken in strijd met artikel 13 van de statuten niet door een accountant laten opstellen.

Aldus heeft betrokkene, e.e.a. in onderling verband beschouwd, niet behoorlijk en daarmee in strijd met de gedragsregels van de NOAB gehandeld.

Ik begrijp dat het Tuchtcollege niet bevoegd is zich uit te laten over aangelegenheden die op het bordje van de civiele rechter thuis horen.

4.2. Verweer van betrokkene

Betrokkene heeft in haar verweerschrift de inleidende feitelijke grondslagen van de klacht betwist. Ter zitting heeft betrokkene in reactie op de nadere standpuntbepaling van klager, mede in antwoord op door het Tuchtcollege gestelde vragen, nog het volgende, zakelijk weergegeven, verklaard:

De brief van betrokkene van 16 augustus 2011 is niet verstuurd vanuit de gedachte “gaat u maar rustig slapen”. De brief was niet gebaseerd op de stukken maar op “gevoel”.

Bij het samenstellen van de jaarrekening 2012 was er geen aanleiding om de bewuste vordering af te waarden. Achteraf is het wellicht anders gelopen dan verwacht, maar dat is niet de toetssteen thans.

De vof is niet in staat van faillissement verklaard. De vof was in conflict geraakt met de gemeente, die de huur opzegde, waarna de vof veel omzet kwijtraakte en dat leidde tot grote financiële problemen voor de vof. Toen ze daarvoor aanklopten bij de gemeente stelde die als eis dat de vof zich eerst moest laten uitschrijven bij de Kamer van Koophandel. Dat was achteraf gezien niet de meest verstandige zet om te doen, maar het is nu eenmaal zo gelopen. Dit speelde eind 2011, begin 2012. E.e.a. werd vooral ingeleid door een artikel in de plaatselijke krant toen dat voor veel impact zorgde; men gunde de vof geen klandizie meer, hetgeen leidde tot een forse omzetsdaling voor de vof. Wij hadden toen, met name na het bedoelde krantenartikel, wel een vermoeden dat de vof eind 2011/begin 2012 een bepaalde omzet zou gaan mislopen, maar niet dat het zo’n impact zou hebben als achteraf is gebleken.

De jaarrekeningen voor de Stichting over de jaren vóór 2012 zijn ook door ons opgesteld; daar zat geen samenstellingsverklaring bij. Inmiddels doen we dat wel. We hebben 2010 toen globaal opgesteld tegen een tarief van € 300. We hebben ook de jaarrekening over 2011 opgesteld.

Het is juist dat de jaarrekening 2012 in strijd met de in de statuten van de Stichting te dier zake opgenomen termijn (lees: te laat) is opgemaakt, namelijk op 7 oktober 2013. Verder had bij het opstellen daarvan ook een accountant moeten worden geraadpleegd, hetgeen niet is gebeurd. In beginsel hebben wij het opstellen van de jaarrekening over 2012 niet anders uitgevoerd dan we over de eerdere (10) jaren hadden gedaan.

Ik vind het verschrikkelijk om hier te moeten zitten en ik vind het vervelend voor klager dat hij in deze situatie terecht is gekomen, maar op het moment dat wij met een aantal zaken geconfronteerd werden, konden wij niet vermoeden dat het de kant op zou gaan zoals die zich heeft ontwikkeld. Ik wil benadrukken dat betrokkene wel degelijk naar eer en geweten heeft gehandeld en zich van haar taak heeft gekweten. Er is wel degelijk overleg geweest tussen klager en betrokkene.

Ik begrijp dat het Tuchtcollege niet bevoegd is zich uit te laten over aangelegenheden die op het bordje van de civiele rechter thuis horen.

5. DE BEOORDELING

Vooraf en ambtshalve

5.1. De eerst (ambtshalve) te beantwoorden vraag is of klager kan worden ontvangen in zijn klacht.

Naar het oordeel van het Tuchtcollege dient deze vraag bevestigend beantwoord te worden. Klager, die, naar niet in geschil is, niet is aan te merken als een “cliënt” van betrokkene, als bedoeld in artikel 1, eerste volzin, onder a) van het Reglement van Tuchtrechtspraak NOAB (zoals aangenomen in de ALV van 10 november 2010; hierna: het Reglement), heeft in dit verband aangevoerd dat hij, naar hij stelt als gevolg van het handelen van betrokkene in casu, als deelnemer in de Stichting in zijn belang is geschaad. Naar het oordeel van het Tuchtcollege kan klager zich in casu direct in zijn belang getroffen achten en komt hem aldus het recht op indiening van de onderhavige tuchtklacht toe op grond van letter b) van voormeld artikellid van het Reglement. Klager is dan ook ontvankelijk in zijn klacht.

Ten aanzien van de klacht

5.2. De klacht zoals in onderdeel 2 weergegeven, betreft het optreden van betrokkene in haar hoedanigheid van administratie- en belastingdeskundige, lid van de NOAB. Als zodanig is zij onderworpen aan het voor de NOAB-leden geldende tuchtrecht. De maatstaf waarnaar de klachten uit tuchtrechtelijk oogpunt beoordeeld moeten worden, ligt vast in artikel 1 van het Reglement. Daarin wordt onder meer bepaald dat het Tuchtcollege oordeelt ter zake van:

- a) enig handelen of nalaten in strijd met de zorg, die een NOAB administratie- en belastingdeskundige behoort te betrachten ten opzichte van zijn cliënten, wiens belangen hij als zodanig behartigt of behoort te behartigen (zorgplicht); en
- b) enig handelen of nalaten dat een behoorlijk NOAB administratie- en belastingdeskundige niet betaamt.

De Gedrags- en Beroepsregels NOAB brengen de hiervoor onder a) en b) vermelde open normen op een niet limitatieve wijze onder woorden. Deze regels zijn bedoeld als richtlijn voor de NOAB administratie- en belastingdeskundige voor zijn handelen bij de uitoefening van zijn praktijk. Deze regels kunnen tevens dienen als richtlijn voor de tuchtrechter.

5.3. Het lidmaatschap van NOAB is een keurmerk voor vakinhoudelijke kwaliteit. Dit heeft tot gevolg dat buitenstaanders en cliënten onderscheidende betekenis toekennen aan het lidmaatschap van NOAB. Daarbij geldt dat een ‘uitglijder’ van een enkel lid van NOAB zijn weerslag kan hebben op de manier waarop tegen de andere leden van NOAB en de vereniging NOAB als zodanig wordt aangekeken en daardoor gevolgen kan hebben voor hun beroepsuitoefening en voor het aanzien van de vereniging NOAB als zodanig. Indien een NOAB-lid zich bij de vervulling van die andere hoedanigheid zodanig gedraagt dat daardoor het vertrouwen in het NOAB kwaliteitskeurmerk wordt beschadigd, is naar het oordeel van het Tuchtcollege sprake van gedragingen in strijd met hetgeen een behoorlijk NOAB- administratie- en belastingdeskundige betaamt waarvan hem een tuchtrechtelijk verwijt kan worden gemaakt.

5.4. Gelijk het Tuchtcollege reeds ter zitting aan partijen heeft voorgehouden, is het Tuchtcollege niet bevoegd om zich uit te laten over de vraag of klager als gevolg van een en ander schade heeft geleden. Deze (eventuele) vordering staat ter beoordeling aan de civiele rechter. De tuchtrechter toetst in dit kader slechts marginaal.

5.5. Klager heeft gesteld dat betrokkene in de onderhavige kwestie bij herhaling in strijd met dan wel onvoldoende in de geest van de statuten van de Stichting heeft gehandeld. Betrokkene heeft daar feitelijk niet meer tegenover gesteld dan de opmerking dat “*Voor het toetsen van de statuten van de Stichting aan beleidsmatige beslissingen die door het bestuur werden genomen en uitgevoerd, is aan ons kantoor geen opdracht verstrekt en derhalve verwijzen wij dit volledig naar de verantwoordelijkheid van het bestuur*”. Het Tuchtcollege acht dit volstrekt onvoldoende en gaat er op grond van het vorenstaande voor de rest van dit geschil van uit dat betrokkene - naast de Stichting, die in deze procedure geen partij is en dus niet als zodanig kan worden aangesproken – in de onderhavige kwestie bij herhaling in strijd met dan wel onvoldoende in de geest van de statuten van de Stichting heeft gehandeld. Als voorbeelden van hetgeen in dit verband aan betrokkene wordt verweten, gelden onder meer het ontbreken van een opmerking van de zijde van betrokkene dat de ingelegde depositogelden niet overeenkomstig de statuten (rentegevend) zijn belegd, dat in strijd met de statuten

verliezen van de Stichting zijn afgeboekt van de ingelegde gelden, de betrokkene geen melding maakt van het feit dat de jaarrekening conform artikel 12 te laat is opgemaakt en dat in strijd met artikel 13 van de statuten de betrokkene wetenschap heeft gehad van het feit dat de jaarstukken niet aan een accountant zijn aangeboden teneinde een verslag daarover uit te brengen aan het bestuur.

5.6. Hoewel geen specifiek onderdeel (meer) van het geschil, staat vast dat aanvankelijk geen jaarrekeningen over de jaren vóór 2012 waren samengesteld. Aangezien de jaarrekening voor 2011 niet opgesteld kon worden zonder het samenstellen van de jaarrekeningen over 2001 tot en met 2010, heeft het bestuur van de Stichting aan betrokkene opdracht gegeven om de jaarrekeningen over 2001 tot en met 2010 alsnog op te stellen. De stukken over deze jaren zijn opgeleverd op 15 februari 2012.

5.7. Terug naar het geschil, de rol van betrokkene met betrekking tot het opstellen c.q. het toelichten van de jaarstukken over het jaar 2012.

Vaststaat dat betrokkene deze jaarrekening heeft geproduceerd - en deze stukken in die vorm vervolgens ook daadwerkelijk in het maatschappelijke verkeer heeft gebracht - in de wetenschap dat de vof (eind 2011/begin 2012) noodlijdend was geworden (uitschrijving bij de Kamer van Koophandel, aanzegging opzegging huur door de gemeente, met als gevolg een forse omzetzaling van de vof). In die jaarstukken wordt, uitgaande van die wetenschap bij betrokkene, naar het oordeel van het Tuchtcollege geen dan wel onvoldoende inzicht gegeven in de zich kennelijk wijzigende en van materieel belang zijnde financiële omstandigheden van de vof. Verder ontbreken de algemene grondslagen op basis waarvan de jaarrekening is opgesteld, alsmede op onderdelen waar nodig een deugdelijke toelichting. Verder wordt geen dan wel onvoldoende uitleg gegeven wat, naar maatschappelijke maatstaven bezien, de daarin genoemde samenstellingsverklaring nu daadwerkelijk inhield.

5.8. Het Tuchtcollege komt op grond van het vorenstaande in haar marginale toetsing tot het oordeel dat betrokkene, op de gronden zoals hiervoor uiteengezet, heeft gehandeld in strijd met de maatstaf zoals hiervoor onder 5.2 uitgeschreven en aldus in casu het vertrouwen in het NOAB kwaliteitskeurmerk heeft ondermijnd doordat zij zich in die hoedanigheid zodanig heeft gedragen dat zij geacht moet worden zich schuldig te hebben gemaakt aan een handelen of nalaten dat een behoorlijk NOAB administratie- en belastingdeskundige niet betaamt. Aldus is met betrekking tot de klacht voldoende komen vast te staan dat betrokkene nalatig en tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld. De klacht is dan ook in zijn geheel gegrond.

6. Maatregel

6.1. Bij het bepalen van de maatregel neemt het Tuchtcollege in aanmerking dat een NOAB administratie- en belastingdeskundige zich dient te onthouden van een handelen of nalaten waardoor het vertrouwen in het NOAB kwaliteitskeurmerk wordt geschaad. Zoals uit hetgeen in onderdeel 5 is overwogen volgt, heeft betrokkene in casu gehandeld in strijd met hetgeen een behoorlijk NOAB administratie- en belastingdeskundige betaamt. Zij heeft daardoor niet alleen het vertrouwen in het NOAB kwaliteitskeurmerk beschadigd, maar ook het aanzien van de vereniging NOAB als zodanig.

6.2. Gelet op het bovenstaande, alles in onderlinge samenhang bezien, acht het Tuchtcollege de handelwijze van betrokkene dusdanig verwijtbaar dat zij de maatregel van enkele waarschuwing passend en geboden acht. Niet is gebleken van omstandigheden die zodanig zwaar wegen dat daarvoor een zwaardere tuchtrechtelijk maatregel zou moeten worden opgelegd. Naar het oordeel van het Tuchtcollege heeft hierbij zwaar gewogen dat betrokkene ter zitting er naar het oordeel van het Tuchtcollege overduidelijk blijk van heeft gegeven begrip te hebben voor de situatie waarin klager (uiteindelijk, zoals volgt uit het gegrond bevonden standpunt van klager) is beland.

6.3. Het Tuchtcollege heeft met het bepalen van de maatregel tevens rekening gehouden met de omstandigheid dat tegen betrokkene hiervoor nimmer eerder een klacht onder de aandacht van het Tuchtcollege werd gebracht.

6.4. Verder acht het Tuchtcollege termen aanwezig om te besluiten tot openbaarmaking van een anonimiseerde samenvatting van deze uitspraak.

6.5. Nu de klacht in al zijn onderdelen gegrond wordt verklaard, wordt het door klager betaalde bedrag aan griffierecht ad € 500 op de voet van het bepaalde in artikel 7, lid 4, van het Reglement door NOAB aan hem gerestitueerd.

Op grond van al het vorenstaande dient te worden beslist als hierna is vermeld.

7. De beslissing

Het Tuchtcollege:

1. verklaart de klacht gegrond en legt betrokkene deswege de maatregel van enkele waarschuwing op;
2. bepaalt dat het door klager voor het indienen van de klacht betaalde griffierecht ten bedrage van € 500 aan hem zal worden gerestitueerd;
3. bepaalt dat een samenvatting van deze uitspraak in anonimiseerde vorm openbaar wordt gemaakt door publicatie in “Activa”, het periodiek van NOAB.
- 4.

Aldus beslist op 15 januari 2016

door mr. J.J.J. Engel, voorzitter, dr. A.H.H. Bollen-Vandenboorn en G.P. Vermeulen RA, leden, in aanwezigheid van R.O.J.M. de Windt, griffier.

Afschriften van deze uitspraak zijn aangetekend aan partijen verzonden op: 15 januari 2016

Tegen deze beslissing kan ingevolge het bepaalde in artikel 15 van het Reglement van Tuchtrechtspraak NOAB in beroep worden gekomen bij het College van Beroep binnen twee maanden na verzending van het afschrift van deze uitspraak conform het bepaalde in artikel 14 van laatstgenoemd Reglement.